

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/138/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313219339
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1313219339.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpeného advokátom: Mgr. Miroslav Vilím, so sídlom Michalská 9, Bratislava, proti žalovanému: O. I., Y. G. L. J. Č.. XX, G., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou Z. Č., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava III, o zaplatenie 41 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 28. novembra 2014, č. k. 12C/1/2014-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu; ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 41 eur spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom z omeškania; a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že žalobca so žalovaným uzavrel poisťovnú zmluvu č. XXXXXXXXXX so začiatkom poistenia 14.8.2009, na dobu neurčitú, s ročným poisťovým obdobím, ktorá zanikla dňa 15.6.2010 z dôvodu nezaplatenia poisťového, pričom žalovaný doposiaľ žalobcovi neuhradil poisťné za obdobie od 14.2.2010 do 15.6.2010. Poukázal na skutočnosť, že žalobca proti žalovanému uplatnil nárok vyplývajúci z poisťovej zmluvy, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 Občianskeho zákonníka, a preto bolo potrebné v danej veci, v súlade s ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, ako aj na oslabenie nároku žalobcu, vrátane jeho premlčania. Na základe uvedeného; po posúdení otázky premlčania nároku uplatneného podanou žalobou; dospel k záveru, že vzhľadom na premlčanie tohto nároku nemožno podanej žalobe vyhovieť, nakoľko poisťná zmluva medzi sporovými stranami zanikla dňa 15.6.2010, žalobca mohol svoj nárok uplatniť na súd prvý krát deň nasledujúci po zániku poistenia (16.6.2010), a preto, keď všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle ust. § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka v danej veci začala plynúť dňa 16.6.2010, márne uplynula dňa 16.6.2013, nakoľko žaloba bola na súd doručená až dňa 27.9.2013. Z uvedených dôvodov podanú žalobu ako neopodstatnenú zamietol; a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., avšak úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže mu v konaní žiadne nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca domáhajúc sa jeho zmeny a vyhovenia podanej žalobe v celom rozsahu, dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Argumentoval, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď v spore aplikoval ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, na základe ktorého prihliadal na premlčanie uplatnených nárokov bez toho, aby žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania. Takýto postup prvoinštančného súdu označil za rozporný s Ústavou Slovenskej

republiky, keďže ním došlo k porušeniu zákazu retroaktivity právnych noriem. Predmetný právny vzťah medzi sporovými stranami totiž vznikol na základe poisťnej zmluvy uzavretej dňa 14.8.2009, teda pred nadobudnutím účinnosti citovaného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré preto na daný právny vzťah aplikovať nemožno; naopak, bolo povinnosťou súdu vychádzať z ust. § 100 ods. 1

Občianskeho zákonníka, a na premlčanie uplatneného nároku prihliadať iba na základe riadne vznesenej námietky žalovaného, ktorá však v priebehu konania prezentovaná nebola.

3. Žalovaný ani jeho opatrovníčka sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

4. Odvolací súd prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci je zjavné, že poisťná zmluva, na základe ktorej vznikol nárok na zaplatenie poisťného uplatnený podanou žalobou, bola medzi sporovými stranami uzatvorená dňa 14.8.2009. Zároveň je nepochybné, že táto poisťná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, a nakoľko má žalovaný v tomto hmotnoprávnom vzťahu postavenie spotrebiteľa, je nevyhnutné i na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa.

6. Z ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Uvedené ustanovenie zakotvilo zákonnú povinnosť súdu ex offio v každom konaní, predmetom ktorého je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný, resp. či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok priznať. Predmetné ustanovenie bolo do zákona o ochrane spotrebiteľa zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z., a keďže neobsahuje osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by jeho účinnosť stanovovalo (posúvalo) na veci/konania rozhodované (začaté) po účinnosti predmetnej právnej úpravy, je potrebné aplikovať ho od 01.05.2014 na všetky súdne konania, v ktorých súdy rozhodujú o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy; ide o tzv. režim okamžitej aplikability, ktorý sa uplatňuje pri procesných predpisoch. Odvolací súd v tomto smere vychádzal z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia sp.zn. 3 M Cdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015, sp.zn. 8 M Cdo 3/2015 zo dňa 28.05.2015), z ktorého rozhodovacej činnosti vyplýva, že citované zákonné ustanovenie o ochrane spotrebiteľa je potrebné aplikovať bez ohľadu na to, kedy záväzkovoprávny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy vznikol, keďže citované právne predpisy neobsahujú prechodné ustanovenia k aplikácii týchto nových spotrebiteľských právnych noriem, a tým sa aplikujú vo všetkých konaniach, ktoré nie sú skončené bez ohľadu na to, v akom štádiu konania sa vec nachádza (prvostupňové, odvolacie či dovolacie konanie). Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že hoci vo svojej rozhodovacej činnosti zastával opačný názor, priklonil sa v danej veci; vzhľadom na zásadný posun rozhodovacej činnosti a ustálenej súdnej praxe v tejto otázke; k názoru, že aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2015, sa uvedené zákonné ustanovenie (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) vzťahuje.

7. Súd prvej inštancie preto správne postupoval, keď sa; vychádzajúc z ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. v čase, keď už nadobudlo účinnosť, a preto bol oprávnený a zároveň povinný prihliadať na premlčanie uplatňovaného nároku bez ohľadu na to, že žalovaný námietku premlčania nevzniesol; v prvom rade v danej veci zaoberal premlčaním uplatneného nároku, a správny je i jeho záver, že nárok žalobcu je premlčaný, nakoľko ho mohol prvýkrát uplatniť na súde dňa 16.6.2010, kedy začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle ust. § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 16.6.2013, pričom žaloba bola na súd prvej inštancie doručená až dňa 27.9.2013; nedôvodná je preto i námietka žalobcu v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, keď na premlčanie uplatnených nárokov prihliadal podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 1.5.2014, bez toho, aby žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania.

8. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol ani žiadne iné relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvej inštancie a obsah jeho odvolania; z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov; nebol spôsobilý spochybniť ani správnosť právnych záverov súdu prvej inštancie, na ktorých tento založil svoje rozhodnutie.

9. Odvolací súd tak nepovažoval námietky žalobcu uvádzané v odvolaní za dôvodné, a za stavu, keď súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu správne posúdil premlčanie uplatnených nárokov, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 CSP).

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 CSP, avšak v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď mu v odvolacom konaní žiadne trovy (výdavky) nevznikli.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).